

Hangi Derdi Şehretsem Bir Umut Var

— Yazan Adam · 11 Aralık 2011

Hangi gönül
perdesini aralasam
İçine dert olan gamın
hicranıyla burukluk yaşasam

Umudun senasında
teselli bulup ağlasam
Lahzanın şiarında sinemi açıp yalvarsam

Lütfeden Rabbimin aşkıyla dağlansam
Titreten fırkatiyle şevki ansam
Ruhumun figanını anlasam

İçimde
lal olan gamdır
Yıllara sari suskun
bırakan ibretli vicdandır

Şehrine
malik olmadığım
batın yakınımıdadır

İlmin
edep zermeden
süruru izanıma ardır

Mağdur olan
kim varsa yakınımıdır
Mahzunluğu evet, gamımdır
Solgun umutları acımdır

Bir edep
timsali nefes derki;
Dilegelen mısralar ve
hasredilen vakıalar adına sanki

"Gecekondu"
ŝiirleri tabirini lütfedince
İçim sısladı
her ne sebepse o an aniden

Bir aŝağılama
atfediyordu gönlüme
Edebin dilinde kikiymetli haliyle

Onur duydum,
o an burkuldum
Edep adına sustum

Neden hor
görür bilmem ki
Gecekondu sakini insan
değıl mi anlamadım sanki

Ŗehir kültürü
adına azam kesilmiş illaki
Yazdığı ne varsa
hüccet olmuş inanki

İnsan gönül
dilinden kal etmeli
Nefsin resmini öncelememeli
Ruhun lisanını ŝehretmeli

Evet, ne
ŝairim ve ne de yazar
Rabbime sığıırım
yok billahi kalbimde izmihlal

Sineme düşen
ne varsa, ibret içinn olacaksa
Dile getirmek için
azminden kim alıkoyar

Kabir içimde
yaşayan bir eşsiz har
Aşk dile gelince içim sızlar yar
Hakikat şiarı farktır ey ar

Gönül
terbiye ister nefis adına
Ruhun şehri muhtaçtır
hakikatin ilgasına

Akıl ilmin
feridir, izanın zikridir
Muvazene aşk için gereklidir

Harap
olmuş gönül nefstir
Ruhu olması illetidir
Aşk adına lekedir

Mustafa CİLASUN